

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Берковица, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-ТРИФОНОВА**

при участието на секретаря **НИНА ЛЮБ. ГЕОРГИЕВА**
като разгледа докладваното от **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-ТРИФОНОВА**
Административно наказателно дело № 20221610200109 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена в Районен съд – гр.Берковица жалба от **В. П. К.** от гр.Б*****,ул.”*****” №**, ЕГН:***** против Наказателно постановление №22-0243-000228/29.04.2022г. на Началник РУП към ОД на МВР-Монтана, РУ – Берковица.

В жалбата са наведени доводи, че наказателното постановление е незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Излагат се подробни съображения за това, че изложената в НП фактическа обстановка не отговаря на обективната действителност, като се твърди, че не е осъществено описаното в него нарушение. Предвид на изложеното, моли съда да отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и отново твърди, че не е извършил нарушението, за което е наказан и поддържа жалбата по изложените в нея доводи. Моли жалбата да бъде изцяло уважена, като издаденото наказателно постановление бъде отменено, като незаконосъобразно.

Ответната страна по жалбата – РУ Берковица към ОДМВР – Монтана, не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва наказателното постановление, поради което същата е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На жалбоподателя В. П. К. е съставен АУАН за нарушение по чл.15 ал.3 от ЗДвП и чл.123 ал.1 т.3 от ЗДвП.

Актът бил съставен от Т. Г. и подписан от Б. Т. като свидетел и бил връчен лично на жалбоподателя срещу подпис. Писмени възражения не са представени в законоустановения срок.

Въз основа на съставения АУАН, административно-наказващият орган издал обжалваното Наказателното постановление №22-0243-000228/29.04.2022г. на Началник РУП към ОД на МВР-Монтана, РУ – Берковица, с което наложил на В. П. К. административно наказание за извършените нарушения, като за нарушението на чл.15 ал.3 от ЗДвП - глоба в размер на 80 лв. на основание чл.180, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП и за нарушение на чл.123 ал.1 т.3 от ЗДП-глоба в размер на 80лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл.175 ал.1 т.5 от същия.

Наказателното постановление било връчено лично срещу подпис на жалбоподателя на 09.05.2022г.

С оглед на така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното наказателно постановление, както и актът за установяване на административно нарушение, въз основа на което същият е издаден, са съставени в предписаната от закона писмена форма и в сроковете по чл.34 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни длъжностни лица. Не са налице процесуални нарушения в процедурата по връчването им, доколкото и актът и

наказателното постановление са предявени и връчени лично на наказаното лице срещу подпис.

Съдът намира обаче, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова, следва да бъде отменено от съда. Същото е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице, а не на последно място е рефлектирало и върху възможността вмененото на жалбоподателя нарушение да може да бъде доказано в хода на административно-наказателното производство.

Нарушена е императивната разпоредба на чл.40, ал.1 от ЗАНН, съгласно която актът се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на административното нарушение. В процесния случай от събраните по делото доказателствени средства се установява, че актосъставителят и вписаният в акта като свидетел не са очевидци на извършеното нарушение. Същите са установили нарушителя, след като вече е било реализирано пътно-транспортното произшествие.

По т.1 от НП

Основателен е наведения от жалбоподателя довод за недоказаност на вмененото му нарушение, което е последица от неспазването на императивните изисквания при съставянето на АУАН. По делото не бяха събрани категорични доказателства. Както вече бе посочено, актосъставителя и свидетеля по АУАН не са очевидци на пътно-транспортното произшествие, поради което не са възприели факти от обективната действителност, представляващи нарушаване от наказаното лице на посочените в акта разпоредби от ЗДвП. Описаната в акта фактическа обстановка не се установява с категоричност, тъй като никой не е възприел извършеното от страна на жалбоподателя, нито механизма на осъществилия се между двете превозни средства сблъсък. Така посоченото нарушение не е подкрепено от годни доказателства – показания на свидетели-очевидци или други обективни находки, като почива единствено на житейско предположение.

Вмененото на жалбоподателя нарушение не се установява и от приетите по делото писмени доказателства. По делото не е изготвен и приложен протокол за ПТП и не става ясно как е изяснен механизма на настъпилото

ПТП. Не са снети писмени обяснения двамата водачи. В АУАН и НП е посочено, че са причинени материални щети, без да са конкретизирани, нито е посочено на кой автомобил са причинени, т.е. в АУАН и НП липсват описани елементи от фактическия състав на вмененото на жалбоподателя нарушение, които представляват и част от предвидените от закона задължителни реквизити. Доколкото жалбоподателят е санкциониран за това, че преминаване в насрещна пътна лента, не съобразил широчината на управляваното от него МПС и необходимото странично разстояние между управляваното от него МПС „Ивеко Дейли“ и паркирания в лентата за насрещно движение лек автомобил „Опел Астра“, поради което се блъска с лявата си част другия автомобил в заден ляв калник и стоп и реализира материални щети, в акта и наказателното постановление е следвало щетите да бъдат конкретизирани, както и лицето, на което са причинени, заедно с неговите индивидуализиращи белези. Щетите са част от фактическия състав на нарушението и без същите да бъдат конкретизирани, не може да бъде направен извод, че е настъпило пътнотранспортно произшествие по смисъла на §6, т.30 от ДР на ЗДвП. Попълване на празнотите в акта и наказателното постановление чрез тълкуване на фактите, установени от доказателства по делото, обаче е недопустимо и не може да санира допуснатото съществено процесуално нарушение от страна на административно-наказващият орган. Изискването за описване на всички елементи от състава на нарушението е гаранция за това санкционираното лице да разбере за какво точно е наказано, съответно за упражняване правото му на защита. Още повече, че с непосочването на тези факти са нарушени императивните разпоредби на чл. 42, т. 4 и т. 9 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 9 от ЗАНН.

По т.2 от НП.

Съдът намери съществено противоречие между описание в обстоятелствената част на обжалваното НП и сочената като нарушена правна норма, относно административното нарушение, квалифицирано от правна страна както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното НП, като такова по чл. 123, ал.1 т.3 от ЗДвП.

Така, на първо място, са налице две различни описания в акта за установяване на административно нарушение и в обжалваното НП, които са несъвместими и взаимно изключващи се, а именно: сочи се, че водачът не

остава на мястото на ПТП и го напуска, не оказва съдействие за установяване на щетите от ПТП.

В случая не е ясно, какво от фактическа страна точно не е изпълнил водача –жалбоподател – напуснал е местопризшествието и не е останал на мястото на ПТП и не оказва съдействие.

Тази неяснота и пълна противоречивост, от обективна страна, прави невъзможно както за жалбоподателя, така и за административно – наказващият орган, да разбере какво административно нарушение му се вменява от една страна и от друга, прави невъзможна преценката за съответната правна квалификация, тъй като такава обективно не може да бъде направена, при липса на ясни факти. Още повече, че са описани ралични факти, които покриват отделни и различни правни норми, но за всички тях е посочена само една.

С оглед на това, в тази му част, е допуснато съществено процесуално нарушение, което силно накърнява правото на защита на жалбоподателя и налага отмяна на обжалваното НП и в тази му част, ведно с наложената за него санкция в размер на 80 лева „Глоба“ и „Лишаване от право да управлява МПС за 1 месец.“

Предвид на изложеното, по делото не е безспорно доказано извършването на нарушение по чл.15 ал.3 ЗДП и чл.123 ал.1 т.3 от същия, за които е санкциониран жалбоподателя. Отговорността на В. П. К. е била ангажирана при липса на безспорни доказателства за неговата вина, доколкото от събраните такива не може да се направи категоричен извод, че същият е нарушил правилата за движение. Административно-наказващият орган не е изследвал обективно и всестранно всички обстоятелства, относими към пътния инцидент, за да формира воля за виновно поведение на жалбоподателя. В производството по ЗАНН тежестта на доказване лежи единствено и само върху административнонаказващия орган и недоказването на извършването на административното нарушение от санкционираното лице е винаги предпоставка за отмяна на НП.

За да може наказателното постановление, като правораздавателен акт, с който се ангажира административно-наказателната отговорност на едно лице, да предизвика тези последици, същият следва да отговаря на формалните

изисквания на закона, гарантиращи и правото на защита на наказаното лице.

Предвид на изложените съображения, обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №22-0243-000228/29.04.2022г. на Началник РУП към ОД на МВР-Монтана, РУ – Берковица, с което на В. П. К. от гр.Б*****,ул.”*****” №**, ЕГН:***** е наложено за нарушение на чл.15 ал.3 от ЗДвП - глоба в размер на 80 лв. на основание чл.180, ал.1,т.1от ЗДвП и за нарушение на чл.123 ал.1 т.3 от ЗДП-глоба в размер на 80лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл.175 ал.1 т.5 от същия, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр.Монтана в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____